

CAPÍTOL 9. VINCULACIÓ AL BARÇA

Si, a finals dels anys quaranta, l'Horta va ser filial de l'Espanyol, durant els anys cinquanta va tenir una vinculació igual amb l'altre gran club de la ciutat, el F. C. Barcelona. Els dirigents blanc-i-negres van arribar a un acord de col.laboració amb el poderós club de les Corts. També ho van fer altres equips de Tercera Divisió, com ara el Sant Andreu.

El Barça, que tenia l'Espanya Industrial com a club bressol a Segona, comptava amb tot un organigrama jerarquitzat de filiacions amb clubs catalans. El Barça tenia opció sobre els jugadors de l'Horta, li proporcionava entrenadors i, fins i tot, presidents. Dos homes vinculats al club blaugrana, Francesc Pons i Francesc Vicenç Tortra, que, per cert, havia estat directiu del club barcelonista després de la guerra civil, van ocupar la presidència. Fet que va ser acceptat pels socis de l'Horta. Cal tenir en compte que tots dos tenien una forta relació amb el barri. Durant l'etapa de filiació, l'Horta va completar una bona plantilla. S'hi ha de destacar la presència del prometedor porter Joan Antoni Celdrán, que aleshores tenia dinou anys.

Format a les categories inferiors del Barcelona, va actuar la temporada 54-55 com a cedit a l'Horta i, tot seguit, va passar al Comtal. A finals de la dècada va integrar-se al primer equip barcelonista, on va ser suplent de Ramallets. Després va destacar en el Pontevedra. Un altre jugador que després arribaria a Primera Divisió va ser el defensa Datzira. El cert és que la col.laboració amb el F.C. Barcelona, igual que havia passat amb l'Espanyol, va ser efímera.

Els inconvenients i els problemes van superar els avantatges de la filiació. En l'aspecte econòmic no va suposar cap solució per a la tresoreria hortenca, i esportivament tampoc es va notar cap benefici. I l'Horta ben aviat, per bé o per mal, va tornar a recuperar la seva total independència. La presidència de l'entitat va passar de Francesc Vicenç Tortra a un home de la casa Ribera Magriñà.

